

Nina Mikušková je velmi osobitá studentka a umělkyně a zároveň je ideálním „dítětem“ doby, místa a podmínek. Nina by mohla autenticky žít ve dvou obdobích – v 60. letech minulého století a nyní.

Intenzivně vzpomínám už na její první práci ve škole – poměrně složitou instalaci z lešení, jejíž součástí byla pípa se sudem piva. Princip práce spočíval v tom, že pípa fungovala, jen pokud někdo na druhém konci konstrukce pracoval – tloukl kladivem. Tudíž divák si mohl užít piva jedině, pokud pro něj někdo jiný pracoval. Spojení humoru s analýzou sociálních vazeb se stalo prvek Ninina uměleckého rukopisu. V dalším vývoji se její zájem zaměřil na mapování mezilidských vazeb, na chápání člověka jako uzlu v interpersonální síti. Svůj výzkum zhodnotila v bakalářské práci Tree has power, kdy vytvořila reálnou síť osob, které spojovala její vlastní osoba. Se svou sítí, pro kterou vytvořila webovou stránku a kterou symbolicky vizualizovala objektem stromu, realizovala několik uměleckých eventů.

Profesionální zájem v kombinaci s osobním nastavením vedl k tomu, že je Nina podle mého názoru možná rekordmanka FAVU co se týče pobytů v zahraničí, ať již ve formě Erasmů nebo pracovních stáží. Ninin přístup k těmto vymoženostech aktuálního studentského života se ale od běžného liší. Nešlo jí o nějaké zpestření si studentských let, o výlety do exotického prostředí, ani o nabývání jazykových dovedností. Pro Ninu byly tyto pobyty samotným jádrem uměleckého zájmu – vlastním životem zde zkoumala své téma – komunitní umělecký život, jeho formy, formy umění, které se dají komunitně produkovat, samotný princip ustavování komunit, jejich vytrženost nebo naopak integrace do „běžného“ života.

Odsud také přirozeně pochází téma její diplomové práce – každodenní komunita. Nina ve svých myšlenkových pochodech postupovala zcela čistě: začala autentického prožitku vzniku dočasné komunity na základě určitého společného zážitku – v jejím případě byl tím spouštěčem vznik komunity lidí čekajících na letišti mnoho hodin na odložený spoj. Tento záblesk poznání Nina dál obecněji rozvíjí a hledá podmínky vzniku takovýchto komunit, hledá ten vnitřní moment, ve kterém se zrodí pocit sounáležitosti, a následně chce do tohoto jemného procesu sama zasáhnout, urychlit ho a pocit uvědomění si společného, aktuálního prožitku vytvořit. Nejprve uvažuje o využití performativních akcí, oslovování lidí pro společné focení, postupně ale ustupuje ona jako konkrétní osoba umělkyně do pozadí a navrhuje hru. Vynalézá kartičkovou hru Been There Together, existující ve formě papírové i ve formě mobilní aplikace.

Hra formou úkolů ve čtyřech úrovních, s přechodem od pasivního pozorování v aktivní akce a kontakty, vede hráče k reflexi vlastní situace k zájmu o okolí, může sloužit i jako komunikant pro seznamování se s dalšími lidmi. Samotná hra v aktuální podobě funguje jako produkt, ale zároveň jako muštr pro své další mutace, kdy mohou být vytvářeny verze pro specifické skupiny, dokonce se specifickým terapeutickým účinkem – např. pro nemocné konkrétního oddělení.

Nininu práci, diplomovou, stejně tak jako obecně, hodnotím velmi vysoko. Na obecné úrovni jsem hrdá na to, jak jasně, žitě, funkčně si našla své místo v oblasti, která by se dala nazvat umění+život. Specificky pak projekt Been There Together považuji za velmi vyzrálý i díky tomu, do jaké fáze syntézy a komunikovatelnosti dokázala své myšlenky dovést. Vzniklo něco, co má formální podobu velmi jednoduché hry, téměř produktu, ale zároveň

nikoho myslím nenechá na pochybnostech, že ona produktovost je hlavně cestou k lidem, k spoluhráčům, spoluumělcům, k ostatním součástem komunity, a že skutečným dílem Niny je vizualizace principů, na kterých stojí společenství – otevřenost, dobrovolnost, vnímavost, empatie, hravost.

Diplomovou práci Niny Mikuškové hodnotím za A.

6.5.2017

doc. Mgr.A. Lenka Klodová, Ph.D.